

Datum van
inontvangstneming

:

28/08/2024

Zaak C-488/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

11 juli 2024

Verwijzende rechter:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 juli 2024

Verzoekende partij tot cassatie en verzoekende partij in eerste aanleg:

D.V.

Verwerende partij in cassatie en verwerende partij in eerste aanleg:

„Kigas” MB

Andere partij:

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

[OMISSIS]

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Litouwen)

BESLISSING

11 juli 2024

Vilnius

De kamer voor burgerlijke zaken van de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, [OMISSIS] [samenstelling van de rechtsprekende formatie]

[OMISSIS] in een door **verzoeker, D.V.**, ingesteld cassatieberoep tot herziening van de beslissing van de Kauno apygardos teismas (rechter in tweede aanleg Kaunas, Litouwen) van 16 november 2023 in de civiele zaak betreffende de vordering van verzoeker, D.V., tegen verweerster, „Kigas” MB (mažoji bendrija;

kleine vennootschap naar Litouws recht), inzake het vervoer van goederen, en de tegenvordering van verweerster, de kleine vennootschap „Kigas”, tegen verzoeker, D.V., inzake de betaling van de vervoerprijs en schadevergoeding, het advies van de Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (nationale autoriteit voor consumentenbescherming, Litouwen) gehoord,

verklaart als volgt:

- 1 Het geschil tussen partijen valt onder de wetgeving van de Europese Unie [richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (hierna: „richtlijn 2011/83”), internationale wetgeving [Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (hierna: „CMR-verdrag” of „Verdrag”), en nationale wetgeving [Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (burgerlijk wetboek van de Republiek Litouwen; hierna: „burgerlijk wetboek”)].
- 2 [OMISSIS] [verplichting tot verwijzing op grond van artikel 267, derde alinea, VWEU]
- 3 In de onderhavige zaak ziet de cassatierechter zich genoodzaakt om het Hof van Justitie prejudiciële vragen te stellen, aangezien de inhoud van de Unierechtelijke bepalingen die relevant zijn voor de beslechting van de zaak niet volledig duidelijk is en er dus geen sprake is van een „acte clair” of een „acte éclairé”. De beantwoording van de vragen in het dictum van de beslissing, die aan het Hof van Justitie worden voorgelegd, is van wezenlijk belang voor de onderhavige zaak, om te kunnen bepalen welke informatie de vervoerder moet verstrekken bij het sluiten van een overeenkomst voor goederenvervoer met een consument, te kunnen beoordelen of de informatieverplichting naar behoren is nagekomen en de kwestie van de schadevergoeding op te lossen.

I. Toepasselijke bepalingen Unierecht

- 4 [Overweging 27 van] richtlijn 2011/83 luidt:

„Vervoerdiensten omvatten passagiers- en goederenvervoer. Passagiersvervoer dient uitgesloten te worden van het toepassingsgebied van deze richtlijn, omdat er al andere wetgeving van de Unie voor bestaat of, in het geval van openbaar vervoer en taxi’s, omdat het op het nationale niveau is geregeld. De bepalingen van deze richtlijn ter bescherming van de consument tegen buitensporige tarieven voor het gebruik van betaalmiddelen of tegen verborgen kosten dienen echter ook te gelden voor overeenkomsten inzake passagiersvervoer. Met betrekking tot goederenvervoer en autoverhuur, die diensten zijn, dient de consument te kunnen genieten van de bescherming die [...] deze richtlijn biedt, met uitzondering van het herroepingsrecht.”

5 In artikel 5, lid 1, onder a) en c), van richtlijn 2011/83 staat te lezen:

„1. Voordat de consument door enige andere overeenkomst dan een [overeenkomst] op afstand of een buiten verkoopruimten gesloten overeenkomst, dan wel een daarmee overeenstemmend aanbod is gebonden, verstrekt de handelaar de consument op duidelijke en begrijpelijke wijze de volgende informatie, indien die informatie al niet duidelijk is uit de context:

a) de voornaamste kenmerken van de goederen of de diensten, voor zover aangepast is aan de gebruikte drager en de goederen of diensten;

b) [OMISSIS]

c) de totale prijs van de goederen of diensten, met inbegrip van alle belastingen, of, als door de aard van het goed of de dienst de prijs redelijkerwijs niet vooraf kan worden berekend, de manier waarop de prijs moet worden berekend, en, voor zover van toepassing, alle extra vracht-, leverings- of portokosten of, indien deze kosten redelijkerwijs niet vooraf kunnen worden berekend, in ieder geval het feit dat er eventueel dergelijke extra kosten verschuldigd kunnen zijn;”

II. Bepalingen van het CMR-verdrag en van Litouws recht die relevant zijn voor de oplossing van het geschil tussen partijen

6 Artikel 1, lid 1, van het CMR-verdrag bepaalt:

„Dit Verdrag is van toepassing op iedere overeenkomst onder bezwarende titel voor het vervoer van goederen over de weg door middel van voertuigen, wanneer de plaats van inontvangstneming der goederen en de plaats bestemd voor de aflevering, zoals deze zijn aangegeven in de overeenkomst, gelegen zijn in twee verschillende landen, waarvan tenminste één een bij het Verdrag partij zijnd land is, ongeacht de woonplaats en de nationaliteit van partijen.”

7 Artikel 1, lid 4, van het CMR-verdrag bepaalt:

„Dit Verdrag is niet van toepassing: a) op vervoer, bewerkstelligd overeenkomstig internationale postovereenkomsten, b) op vervoer van lijken, c) op verhuizingen.”

8 Artikel 4 van het CMR-verdrag luidt:

„De vervoerovereenkomst wordt vastgelegd in een vrachtbrief. De afwezigheid, de onregelmatigheid of het verlies van de vrachtbrief tast noch het bestaan noch de geldigheid aan van de vervoerovereenkomst, die onderworpen blijft aan de bepalingen van dit Verdrag.”

9 In artikel 11, leden 1 en 2, van het CMR-verdrag staat te lezen:

„1. Ter voldoening aan douane- en andere formaliteiten, welke vóór de aflevering van de goederen moeten worden vervuld, moet de afzender de nodige bescheiden bij de vrachtbrief voegen of ter beschikking van de vervoerder stellen en hem alle gewenste inlichtingen verschaffen.

2. De vervoerder is niet gehouden de nauwkeurigheid en de volledigheid van deze bescheiden en inlichtingen te onderzoeken. De afzender is jegens de vervoerder aansprakelijk voor alle schaden, die kunnen voortspuiten uit de afwezigheid, onvolledigheid of onregelmatigheid van deze bescheiden en inlichtingen, behoudens in geval van schuld van de vervoerder.”

- 10 Artikel 6.228⁶ van het burgerlijk wetboek heeft als opschrift „Algemene verplichtingen in verband met het recht van de consument op informatie” en bepaalt in lid 1, punten 1 en 3:

„1. Voorafgaand aan de sluiting van enige andere consumentenovereenkomst dan een overeenkomst op afstand of een buiten verkooppunten gesloten overeenkomst, verstrekt de handelaar de consument op duidelijke en begrijpelijke wijze de nodige, juiste, volledige en niet-misleidende informatie. De informatie wordt in de officiële taal aan de consument verstrekt. De handelaar verstrekt de consument, door een markering aan te brengen op de goederen of op een andere wijze, de volgende informatie, tenzij die informatie al duidelijk is uit de context:

(1) de voornaamste kenmerken van de goederen of de diensten, rekening houdend met de gebruikte drager en de goederen of diensten;

(2) ...

(3) de totale prijs van de goederen of diensten, met inbegrip van alle belastingen, of, als door de aard van het goed of de dienst de prijs redelijkerwijs niet vooraf kan worden berekend, de manier waarop de prijs moet worden berekend, en, voor zover van toepassing, alle extra vracht-, leverings- of portokosten of, indien deze extra kosten redelijkerwijs niet vooraf kunnen worden berekend, in ieder geval het feit dat er eventueel dergelijke extra kosten verschuldigd kunnen zijn;

... ’

- 11 Artikel 6.228⁶ van het burgerlijk wetboek, met het opschrift „Algemene verplichtingen in verband met het recht van de consument op informatie”, bepaalt in lid 5:

„5. De handelaar die zijn informatieverplichting jegens de consument niet of niet naar behoren is nagekomen, vergoedt de eventueel door deze consument geleden schade.”

III. Relevante feiten

- 12 In casu staat vast dat verzoeker, D.V. (de afzender van de goederen en een consument), telefonisch (mondeling) een overeenkomst voor goederenvervoer heeft gesloten met verweerster, „Kigas” MB (de vervoerder van de goederen en een handelaar), waarbij is overeengekomen dat verweerster goederen voor persoonlijk gebruik door [verzoeker] – twee motorfietsen, een vierwieler, twee wasmachines en twee drogers – van Noorwegen naar Litouwen zou vervoeren voor de prijs van 450 EUR. Partijen hebben geen schriftelijke vervoerovereenkomst ondertekend en ook geen vrachtbrief opgesteld. De goederen zijn op 16 juni 2020 in Noorwegen overgedragen aan de vervoerder van de afzender. In een getuigenverklaring is vastgelegd dat een werknemer van verweerster bij de overdracht van de goederen aan verzoeker heeft gevraagd of de goederen bij de douane moesten worden gemeld, maar dat verzoeker heeft toegelicht dat deze voor hemzelf werden vervoerd.
- 13 Op 17 juni 2020 is een werknemer van verweerster tijdens de uitvoering van het vervoer aan de grens tussen Noorwegen en Zweden tegengehouden door Zweedse douaneambtenaren. Nadat deze ambtenaren de goederen hadden geïnspecteerd, is besloten dat aangifte bij de douane moest worden gedaan van de invoer ervan vanuit Noorwegen op het grondgebied van de Europese Unie. Op 17 juni 2020 is een douaneaangifte opgesteld waarbij douanerechten ten bedrage van 40 899 Zweedse kronen (SEK) werden geheven. Verweerster heeft de door de Zweedse douaneautoriteiten opgelegde douanerechten ten bedrage van 40 899 SEK betaald en heeft op 18 juni 2020 aan verzoeker een factuur uitgereikt ten bedrage van 4 340,59 EUR (450 EUR voor de vervoerdienst en 3 890,59 EUR voor de rechten die op de goederen zijn geheven toen zij het land verlieten). Op 20 juni 2020 heeft verweerster alle door verzoeker overgedragen goederen afgeleverd op de door verzoeker aangegeven plaats in Litouwen, met uitzondering van een KTM-motorfiets, en heeft zij verzoeker meegedeeld dat zij de achtergehouden motorfiets zou overdragen zodra verzoeker genoemde factuur had betaald.
- 14 Met zijn vordering heeft verzoeker de rechter verzocht om, ten eerste, de door verweerster, „Kigas” MB, uitgereikte factuur van 18 juni 2020 ongegrond te verklaren, te erkennen dat verzoeker niet gehouden is tot betaling van de op de factuur vermelde rechten en verweerster te gelasten een nieuwe factuur op te stellen waarop enkel een bedrag van 450 EUR voor de verrichte dienst wordt vermeld, en, ten tweede, verweerster, „Kigas” MB, te gelasten de achtergehouden KTM-motorfiets [OMISSIS] onverwijld aan verzoeker terug te geven. Verweerster heeft een tegenvordering ingesteld waarmee zij de rechter verzocht om, ten eerste, verzoeker te gelasten 450 EUR te betalen voor het vervoer van de goederen, en, ten tweede, een schadevergoeding toe te kennen ten bedrage van 3 876,76 EUR.
- 15 Partijen hebben niet betoogd en er zijn met name geen feiten vastgesteld waaruit blijkt dat in casu een verhuisdienst is verricht. Voorts wordt niet betwist dat

verzoeker (de afzender) verweerster (de vervoerder) niet heeft voorzien van bescheiden en inlichtingen met betrekking tot de douaneprocedures. Evenmin wordt in casu betwist dat verweerster (de vervoerder) de consument geen gedetailleerde informatie heeft verstrekt over de douaneprocedures en de toepasselijke tarieven van douanerechten.

- 16 Bij beslissing van 17 mei 2023 heeft de Kauno apylinkės teismas (rechter in eerste aanleg Kaunas, Litouwen) de vordering van verzoeker gedeeltelijk toegewezen en de tegenvordering volledig toegewezen. Deze rechter heeft verweerster, „Kigas” MB, gelast de achtergehouden motorfiets aan verzoeker, D.V., terug te geven zodra het vonnis kracht van gewijsde zou krijgen en heeft de vordering voor het overige afgewezen. Deze rechter heeft verzoeker gelast aan verweerster 450 EUR te betalen voor het vervoer van de goederen en 3 876,76 EUR als schadevergoeding. Bij beslissing van 16 november 2023 heeft de Kauno apygardos teismas de beslissing van de Kauno apylinkės teismas van 17 mei 2023 bevestigd.
- 17 De rechters die de zaak hebben behandeld, hebben geoordeeld dat in casu niet alleen de regels van het burgerlijk wetboek inzake consumentenovereenkomsten, maar ook de bepalingen van het CMR-verdrag van toepassing zijn. Aangezien de regels van het burgerlijk wetboek inzake betrekkingen met consumenten (artikel 6.228⁶ van het burgerlijk wetboek) in strijd zijn met artikel 11, lid 2, van het CMR-verdrag, zijn deze rechters van mening dat de regels van het CMR-verdrag dienen te prevaleren. Deze rechters waren van oordeel dat verzoeker, als afzender van de goederen, niet had voldaan aan zijn verplichting om de vervoerder de bescheiden en inlichtingen te verschaffen die nodig waren om de douaneformaliteiten te vervullen, en dat hij derhalve gehouden was tot vergoeding van de door verweerster in verband met de douanerechten gemaakte kosten ten bedrage van 3 876,76 EUR.
- 18 Bovendien maken de douanerechten die tijdens het vervoer van goederen worden betaald, volgens deze rechters geen deel uit van de vervoerprijs en kan dit ook niet worden aangenomen, zodat de handelaar die de vervoerdiensten verricht, niet hoeft te berekenen hoeveel het de persoon die de goederen naar het ene of het andere land verzendt, zou kunnen kosten teneinde te voldoen aan een verplichting die juist wordt opgelegd aan de persoon die over de goederen beschikt.

De Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

oordeelt als volgt:

IV. Argumenten en standpunt van de cassatierechter in de prejudiciële procedure

- 19 De Lietuvos Aukščiausiasis Teismas neemt in de onderhavige zaak haar standpunt in en legt het Hof van Justitie in de context van de rechtsverhouding betreffende internationaal vervoer vragen voor over de inhoud en omvang van de informatie

die moet worden verstrekt aan de consument over, ten eerste, *de voornaamste kenmerken van de goederen of de diensten*, en, ten tweede, *de totale prijs van de goederen of diensten*.

- 20 In [overweging 27 van] richtlijn 2011/83 staat te lezen dat vervoerdiensten passagiers- en goederenvervoer omvatten. Passagiersvervoer dient uitgesloten te worden van het toepassingsgebied van deze richtlijn, omdat er al andere wetgeving van de Unie voor bestaat of, in het geval van openbaar vervoer en taxi's, omdat het op het nationale niveau is geregeld. De bepalingen van deze richtlijn ter bescherming van de consument tegen buitensporige tarieven voor het gebruik van betaalmiddelen of tegen verborgen kosten dienen echter ook te gelden voor overeenkomsten inzake passagiersvervoer. Met betrekking tot goederenvervoer en autoverhuur, die diensten zijn, dient de consument te kunnen genieten van de bescherming die de deze richtlijn biedt, met uitzondering van het herroepingsrecht.
- 21 Goederenvervoer valt dus onder richtlijn 2011/83. Zoals reeds is opgemerkt, ging het in de onderhavige zaak om internationaal vervoer van goederen die bestemd waren voor privégebruik door verzoeker, zodat er sprake was van een rechtsverhouding met een consument als bedoeld in richtlijn 2011/83.
- 22 Het Hof heeft geoordeeld dat het voor een consument van wezenlijk belang is dat hij, vóór sluiting van de overeenkomst, kennis neemt van alle contractvoorwaarden en de gevolgen van sluiting van de overeenkomst. Op basis van de aldus verkregen informatie zal hij namelijk beslissen of hij wenst gebonden te zijn door voorwaarden die de verkoper tevoren heeft vastgelegd (arrest van het Hof van 21 maart 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, punt 44).
- 23 Artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/83 vermeldt welke informatie aan consumenten moet worden verstrekt met betrekking tot andere overeenkomsten dan overeenkomsten op afstand of buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten. Volgens de bepaling in kwestie moet de handelaar de consument, voordat de consument door een overeenkomst is gebonden, op duidelijke en begrijpelijke wijze onder meer de volgende informatie te verstrekken, indien die informatie al niet duidelijk is uit de context:
- [–] de voornaamste *kenmerken* van de goederen of de *diensten*, voor zover aangepast is aan de gebruikte drager en de goederen of diensten [artikel 5, lid 1, onder a)];
 - [–] de totale *prijs* van de goederen of diensten, met inbegrip van alle belastingen, of, als door de aard van het goed of de dienst de prijs redelijkerwijs niet vooraf kan worden berekend, de manier waarop de prijs moet worden berekend, en, voor zover van toepassing, *alle extra vracht-, leverings- of portokosten* of, indien deze kosten redelijkerwijs niet vooraf kunnen worden berekend, in ieder geval het feit dat er

eventueel dergelijke extra kosten verschuldigd kunnen zijn [Artikel 5, lid 1, onder c)].

- 24 Artikel 6.228⁶, lid 5, van het burgerlijk wetboek bepaalt dat de handelaar die zijn informatieverplichting jegens de consument niet of niet naar behoren is nagekomen, de eventueel door deze consument geleden schade moet vergoeden.
- 25 De Lietuvos Aukščiausiasis Teismas stelt vast dat in de rechtspraak van het Hof geen uitlegging is gegeven aan de bepaling in artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/83 met betrekking tot de verplichting van de handelaar om de consument in het kader van de rechtsverhouding betreffende vervoer informatie te verstrekken over de voornaamste *kenmerken* van de goederen of de *diensten*. Evenmin heeft het Hof, in de context van de rechtsverhouding betreffende internationaal vervoer, uitlegging gegeven aan de bepalingen van artikel 5, lid 1, onder c), van richtlijn 2011/83 met betrekking tot de verplichting van de handelaar om de consument informatie te verstrekken over de *totale prijs van de goederen of diensten en alle extra vracht-, leverings- of portokosten*.
- 26 Volgens artikel 1, lid 1, van het CMR-verdrag is het Verdrag van toepassing op iedere overeenkomst onder bezwarende titel voor het vervoer van goederen over de weg door middel van voertuigen, wanneer de plaats van inontvangstneming der goederen en de plaats bestemd voor de aflevering, zoals deze zijn aangegeven in de overeenkomst, gelegen zijn in twee verschillende landen, waarvan tenminste één een bij het Verdrag partij zijnd land is, ongeacht de woonplaats en de nationaliteit van partijen. [Artikel 1, lid 4, van het] CMR-verdrag bepaalt dat het Verdrag niet van toepassing is: a) op vervoer, bewerkstelligd overeenkomstig internationale postovereenkomsten, b) op vervoer van lijken, en c) op verhuizingen. Het CMR-verdrag sluit rechtsverhoudingen betreffende vervoer voor consumenten niet van zijn werkingssfeer uit en/of bepaalt niet dat het Verdrag alleen van toepassing is op commercieel vervoer.
- 27 Zowel Noorwegen als Litouwen zijn partij bij het CMR-verdrag. In casu is niet vastgesteld dat het vervoer in het kader van een verhuisdienst heeft plaatsgevonden. In deze omstandigheden moet worden geoordeeld dat het geschil onder het CMR-verdrag valt.
- 28 Artikel 11, lid 1, van het CMR-verdrag bepaalt dat de afzender, ter voldoening aan douane- en andere formaliteiten, welke vóór de aflevering van de goederen moeten worden vervuld, de nodige bescheiden bij de vrachtbrief moet voegen of ter beschikking van de vervoerder moet stellen en hem alle gewenste inlichtingen moet verschaffen, en artikel 11, lid 2, van dat Verdrag bepaalt dat de vervoerder niet gehouden is de nauwkeurigheid en de volledigheid van deze bescheiden en inlichtingen te onderzoeken. De afzender is jegens de vervoerder aansprakelijk voor alle schaden, die kunnen voortspruiten uit de afwezigheid, onvolledigheid of onregelmatigheid van deze bescheiden en inlichtingen, behoudens in geval van schuld van de vervoerder.

- 29 De belangrijkste rechtsvraag met betrekking tot de uitlegging en toepassing van richtlijn 2011/83 is derhalve de inhoud en omvang van de informatieverplichting die op de handelaar (de vervoerder) rust. Aan de hand van het antwoord op de vraag hoe de in artikel 5 van richtlijn 2011/83 vastgelegde verplichting van de handelaar om de consument informatie te verstrekken, moet worden begrepen als het gaat om tijdens internationaal vervoer toepasselijke douaneprocedures, kan worden bepaald welke partij de nadelige gevolgen van de onjuist uitgevoerde douaneprocedures moet dragen.
- 30 De bij de procedure betrokken partijen geven, in het kader van het CMR-verdrag en met het oog op rechtsverhoudingen betreffende vervoer voor consumenten, een wezenlijk verschillende uitlegging aan artikel 5, lid 1, onder a) en c), van richtlijn 2011/83. Verzoeker betoogt dat de in artikel 5 van richtlijn 2011/83 neergelegde verplichting van de handelaar om de consument informatie te verstrekken, de verplichting inhoudt om de consument gedetailleerde informatie te verstrekken over douanerechten en -tarieven en over de nodige bescheiden om de douaneformaliteiten te vervullen, en dat de in artikel 11 van het CMR-verdrag neergelegde verplichting van de afzender om de vervoerder de bescheiden en andere inlichtingen te verschaffen die nodig zijn voor het vervullen van de douane- en andere formaliteiten, pas van toepassing is nadat de consument deze informatie heeft ontvangen. Verweerder is daarentegen van mening dat artikel 5 van richtlijn 2011/83 een handelaar die een consument een vervoerdienst aanbiedt, niet verplicht om de consument informatie te verstrekken over douaneprocedures en/of douanerechten of de voor douaneprocedures nodige bescheiden, en dat deze informatie krachtens artikel 11 van het CMR-verdrag door de consument in zijn hoedanigheid van afzender aan de handelaar moet worden verstrekt.
- 31 De Lietuvos Aukščiausiasis Teismas vraagt zich in de eerste plaats af of artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/83, hetwelk de handelaar verplicht om de consument informatie te verstrekken over de *kenmerken van de diensten*, aldus moet worden uitgelegd dat een handelaar die een internationale vervoerdienst aan een consument verleent, gehouden is om die consument te informeren over de douaneprocedures die van toepassing zijn op het vervoer. Als een dergelijke verplichting aan de handelaar wordt opgelegd, is bovendien niet duidelijk of het volstaat dat de handelaar vermeldt dat de afzender (de consument) voor de nodige bescheiden voor de douaneprocedure moet zorgen en de douanerechten moet betalen, of dat de handelaar gedetailleerde informatie moet verstrekken over de specifieke documenten die aan de douaneautoriteiten moeten worden overgelegd en de specifieke tarieven en bedragen van de douanerechten.
- 32 De Lietuvos Aukščiausiasis Teismas is van oordeel dat de kenmerken van de vervoerdienst enerzijds strikt kunnen worden uitgelegd, dat wil zeggen dat zij enkel zien op de rechtsverhouding betreffende vervoer (de plaats waar de goederen worden opgehaald, de plaats van levering, de route, de prijs, enzovoort), maar niet op informatie over douaneprocedures en de voor deze procedures nodige bescheiden, en anderzijds ruim kunnen worden uitgelegd, dat wil zeggen dat de kenmerken van de vervoerdienst ook informatie omvatten over de op het

vervoer toepasselijke douaneprocedures. Indien de kenmerken van de vervoerdienst ruim moeten worden uitgelegd, moet volgens de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas worden vastgesteld of het volstaat dat de handelaar slechts algemene informatie verstrekt over het feit dat het internationale vervoer van goederen aan douaneprocedures kan worden onderworpen, dan wel of het begrip „kenmerken van de dienst” ook gedetailleerde en specifieke informatie omvat over de specifieke tarieven van rechten die op het vervoer van toepassing zijn en de specifieke documenten die voor de douaneprocedures moeten worden overgelegd.

- 33 De Lietuvos Aukščiausiasis Teismas is van oordeel dat in acht moet worden genomen dat het onevenredig kan zijn om de vervoerder – ondanks het feit dat deze een handelaar en een beroepsbeoefenaar op het gebied van internationaal goederenvervoer is – te belasten met het onderzoek naar de bijzonderheden van elk van de aan hem voor vervoer over te dragen goederen, alsmede naar de vereisten die in diverse landen van toepassing zijn op het vervoer van die goederen, en met de berekening van de douanerechten voor elk vervoer. Doorgaans is de afzender het meest vertrouwd met de kenmerken en bijzonderheden van de goederen en het doel van het vervoer. Zelfs indien de „kenmerken van de vervoerdienst” een verplichting van de handelaar omvatten om de consument informatie te verstrekken over het feit dat de vervoerde goederen aan douaneprocedures kunnen worden onderworpen, dient deze informatie volgens de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas slechts van algemene aard te zijn en is de handelaar niet gehouden de consument te wijzen op de specifieke documenten die aan de douaneautoriteiten moeten worden overgelegd, en de specifieke bedragen van de toepasselijke douanerechten te berekenen en aan de consument mee te delen.
- 34 Voorts vraagt de verwijzende rechter zich af of de in artikel 5, lid 1, onder c), van richtlijn 2011/83 neergelegde verplichting voor de handelaar om de consument informatie te verschaffen over de *prijs* van de goederen of diensten, met inbegrip van alle belastingen, of, als door de aard van het goed of de dienst de prijs redelijkerwijs niet vooraf kan worden berekend, de manier waarop de prijs moet worden berekend, en, voor zover van toepassing, *alle extra vracht-, leverings- of portokosten* of, indien deze kosten redelijkerwijs niet vooraf kunnen worden berekend, in ieder geval het feit dat er eventueel dergelijke kosten verschuldigd kunnen zijn, voor de handelaar die de internationale vervoerdienst verleent de verplichting met zich meebrengt om de consument in te lichten over de douanerechten (de tarieven en bedragen van de rechten) die van toepassing zijn op het specifieke vervoer.
- 35 Ook artikel 5, lid 1, onder c), van richtlijn 2011/83 kan volgens de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas strikt of ruim worden uitgelegd. Indien de „prijs van de vervoerdienst” en, voor zover van toepassing, „alle extra vracht-, leverings- of portokosten” strikt moeten worden uitgelegd, dat wil zeggen dat douanerechten niet zijn inbegrepen, is de handelaar niet verplicht om de consument specifieke informatie te verstrekken over de tarieven en bedragen van de douanerechten die

van toepassing zijn op het vervoer, of om de douanerechten te berekenen. Anderzijds zou een ruime uitlegging van deze bepaling erop neerkomen dat de handelaar de consument informatie moet verstrekken over de specifieke tarieven en bedragen van de douanerechten (dat hij het recht moet berekenen) of over het feit dat dergelijke extra kosten verschuldigd kunnen zijn.

- 36 De antwoorden op de prejudiciële vragen zijn noodzakelijk om vast te stellen welke partij de kosten moet dragen die tijdens het vervoer zijn ontstaan (de door verweerster betaalde douanerechten) als gevolg van de onjuist uitgevoerde douaneprocedures.

De kamer voor burgerlijke zaken van de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, [OMISSIS] [standaard procedurele formulering]

beslist als volgt:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Moet artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/83, hetwelk de handelaar verplicht om de consument informatie te verstrekken over de kenmerken van de diensten, aldus worden uitgelegd dat een handelaar die een internationale vervoerdienst aan een consument verleent, gehouden is om deze consument te informeren over de douaneprocedures die van toepassing zijn op het vervoer? Indien artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/83 aldus moet worden uitgelegd dat het de handelaar de verplichting oplegt om de consument te informeren over de douaneprocedures die van toepassing zijn op internationaal vervoer, is het dan voldoende dat de handelaar vermeldt dat de afzender (de consument) voor de nodige bescheiden voor de douaneprocedures moet zorgen en de douanerechten moet betalen, of moet de handelaar gedetailleerde informatie (een lijst) verstrekken betreffende de specifieke documenten die aan de douaneautoriteiten moeten worden overgelegd en de toepasselijke tarieven (bedragen) van de douanerechten?

2. Brengt de in artikel 5, lid 1, onder c), van richtlijn 2011/83 neergelegde verplichting voor de handelaar om de consument informatie te verstrekken over de prijs van de goederen of diensten, met inbegrip van alle belastingen, of, als door de aard van het goed of de dienst de prijs redelijkerwijs niet vooraf kan worden berekend, de manier waarop de prijs moet worden berekend, en, voor zover van toepassing, alle extra vracht-, leverings- of portokosten of, indien deze kosten redelijkerwijs niet vooraf kunnen worden berekend, in ieder geval het feit dat er eventueel dergelijke kosten verschuldigd kunnen zijn, voor de handelaar die de internationale vervoerdienst verricht de verplichting met zich mee om de consument in te lichten over de douanerechten (de tarieven en bedragen van de rechten) die van toepassing zijn op het specifieke vervoer?

[OMISSIS]

[standaard procedurele formulering]

[OMISSIS]

[samenstelling van de rechtsprekende formatie]